

Харківський УНІВЕРСИТЕТ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському ордена Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

№ 23 (897)

Субота, 29 червня 1957 р.

Ціна 20 коп.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

ДЕНЬ УНІВЕРСИТЕТУ.

ПРО РОБОТУ ПРИЙМАЛЬНОЇ КОМІСІЇ.

ЧАМ ПОТРІБНА ДОПОМОГА КОМУНІСТІВ.

ИДЕ ПЕРЕВІРКА ТВОЇХ ЗНАНЬ, СТУДЕНТ!

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА.

ДЕНЬ УНІВЕРСИТЕТУ

БАГАТЕ і різноманітне життя університетського колективу. На всіх факультетах проходять перевідні і державні экзамены. Університет випускає новий загін молодих спеціалістів, які працюватимуть за призначенням у середніх школах, у геологічних партіях, на заводах, в учбових і науково-дослідних інститутах.

Хіміки-випускники складають державні экзамены. Студенти третього курсу географічного факультету (52 чоловік) вирушили на Кавказ на виробничу практику. На заочному відділенні тривають вступні іспити. Працює приймальна комісія.

Комплексна експедиція кафедр зоології і ентомології вивчає фауну культурного ландшафту в Криму. Там же працює наукова експедиція кафедр петрографії і мінералогії геологічного факультету.

Доктор фізико-математичних наук професор Б. Я. Пінес і кандидат фізико-математичних наук Я. Є. Гегулін одержали черговий том «Перекладного журналу фізики», що його видає Академія наук Китайської Народної Республіки. Там надруковані їх статті «Спікання, крип, рекристалізація, відпочинок і інші явища, обумовлені самодифузією в кристалічних тілах» і «Про форму пор, що виникають при взаємній дифузії металів».

Доцент Б. А. Шрамко з групою ентузіастів археологічної науки уже місяць проводить розкопки Донецького городища. Він вивчає далеке минуле нашої Батьківщини за археологічними пам'ятниками.

Професор Ю. М. Прокудін на чолі наукової експедиції саме під'їжджає до Передкарпаття. Він докладно вивчає флору Української республіки. В експедиції беруть участь і студенти-біологи.

Завідувач кафедри теоретичної ядерної фізики доктор фізико-математичних наук професор О. І. Ахієзер бере участь у науковій конференції в Італії. Ректор університету професор І. М. Буланкін і доцент В. І. Астахов побували вже у Франції, перепливають Гібралтарську протоку — разом з великою групою радянських громадян вони беруть участь у мандрівці навколо Європи.

Доцент Д. М. Грицан і Д. Ш. Шун днями одержали цінний пакет від Комітету в справах винахідництва при Раді Міністрів СРСР. У ньому авторське свідоцтво на винахід «Спосіб одержання цільних осадів свинцю». Новий спосіб електролітичного освинцювання побудований на дешевому і загальнодоступному нітраті свинцю і тому він впроваджується в народне господарство.

Велика група студентів-біологів проходить виробничу практику на Донецькій гідробіологічній станції. Там же працює наукова експедиція доцента В. Г. Шахбазова, яка досліджує процеси гібридизації дубового і тутового шовкопрядів.

На економічному факультеті відбувся прилюдний захист дисертації на вчений ступінь кандидата економічних наук. Аспіранти кафедри політичної економії В. І. Попов і О. А. Рубан успішно захистили кандидатські дисертації.

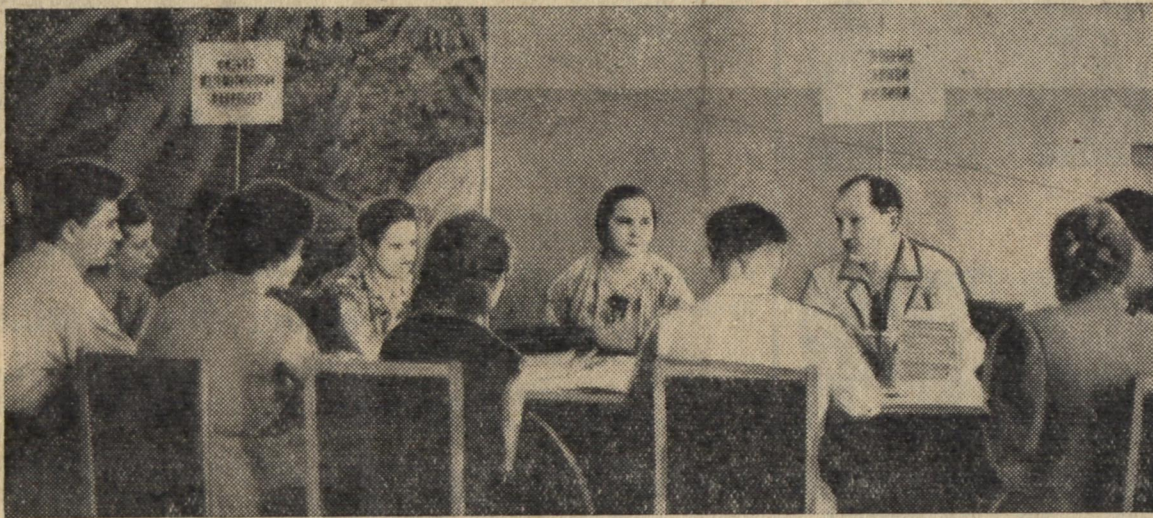
На засіданні Ученої ради фізико-математичного факультету відбулися вибори по конкурсу на заміщення посад доцентів, викладачів і асистентів ряду кафедр фізичного відділення.

Видавництво університету закінчило друком два томи Учених записок — том 3 географічного факультету і том 4 кафедр історії КПРС і діалектичного та історичного матеріалізму.

Учена рада історичного факультету розглянула і ухвалила план наукової тематики кафедр на 1958 рік.

Співробітники кафедр радіофізичного факультету заклопотані конструюванням просторового осцилографа — зовсім нового апарату, якого ще не знала вітчизняна і зарубіжна радіотехніка.

Життя університету багатогранне. Колектив його готує кадри і рухає радянську науку вперед.

В колгоспи області

В нашій газеті вже повідомлялось про те, з яким ентузіазмом студенти університету підхопили ініціативу передової молоді Харкова і вирішили попрацювати 10 днів в колгоспах області, щоб докласти і своїх сил в справу підняття тваринництва.

Громадські організації нашого вузу ухвалили добре починання. Складено графік виїзду студентів до колгоспів Дергачівського, Зміївського, Зачепилівського та Двурічанського районів.

Фізматовці працюватимуть в Дергачівському районі. 1-го липня поїдуть першокурсники; 3-го — III та IV курси.

У Зміївському районі змагатимуться III та IV курси відділення романо-германської філології з хіміками (I, II, III курси) та з I і II курсами біологів.

9 липня до Зачепилівського району поїдуть I, II, III курси історичного факультету, 16 липня сюди приїдуть радіофізики.

Філологи українського та російського відділень поїдуть в колгоспи Двурічанського району.

Студенти виїжджатимуть групами, на чолі кожної — викладач або аспірант. Можна не сумніватися, що університетська молодь буде працювати так, як і належить комсомольцю, який допомагає своєму народові у вирішенні величезних завдань.

На практику в Ленінград

Розпочалась виробнича практика у студентів IV курсу історичного факультету. Перший її етап — вивчення видатних історичних місць колись Жовтневої революції — великого міста Леніна.

Студентка Н. Бланк дуже хвилювалась перед екзаменом з кристалохімії, який вона та її товариші з третього курсу хімічного факультету склали професору Палатніку. Але результат непоганий — «добре».

Члени приймальної комісії зібрались задовго до відкриття зала. Здається все готове. Але секретар приймальної комісії тов. Бородаєвський ще раз проводить короткий інструктаж. Адже це дуже важливо — все правильно і переконливо пояснити молодому хлопцеві або дівчині, що не просто здають свої документи, а вирішують долю і стільки надій вкладають в написану по формі заяву.

Але ось двері відчиняються. Перших відвідувачів зустрічає урочисто прибраний зал, на окремих столах — таблички: «Радіофізичний факультет», «Фізико-математичний факультет», «Філологічний факультет», «Хімічний», «Біологічний» і т. ін.

Прийнятно дивитися на людину, яка відшукавши очима потрібний столик, швидко крокує до нього, як ось, наприклад, ця висока білява дівчина. Видно, що спеціальність географа обрала вона вже давно. А ось хлопець у робочій спеціалізації просить у представника фізико-математичного факультету бланк заяви.

Є і інша категорія вступників. Вони ще нічого твердо не вирішили, вони побувають і у нас, і в медичному, і в політехнічному. Спитають про умови прийому, про стипендію. Життєвий шлях ними ще не обраний. Можливо, їм ще рано вступати до вузу?

Ось вже подано перші заяви, до реєстраційних зошитів внесені перші прізвища. Тов. Брагіна, вчителька 1—4 класів 35-ї школи, хоче навчатися на філологічному факультеті. На біологічний факультет подала заяву Л. Суворикіна, лаборантка науково-дослідного інституту рослинництва. Вчитися на цьому ж факультеті мріє Л. Плюйко, робітниця Миргородського гребного заводу. В її особистій справі — характеристика, що підписана директором заводу. В ній говориться, що тов. Плюйко — відмінна робітниця, яка багато часу присвячувала вирощуванню шовкопряду.

І з кожним днем список вступників зростає.

Приймальна комісія по набору нового поповнення в університет продовжує свою роботу.

Л. РОЗОВА.

На фото: засідання приймальної комісії. Фото КОРНА.

Складають іспити майбутні заочники

Підготовка до вступної екзаменаційної сесії на заочному відділі розпочалась давно. І коли вранці 20 червня абітурієнти прийшли, щоб скласти перший екзамен, все було готове.

Вступають до нас люди різні. Вчителі шкіл (і не дуже добре), політпрацівники Радянської армії, працівники партійного і радянського апарату, преси, видавництва. Як завжди, багато бажаючих вступити на історичний факультет. Порівняно з минулими роками значно більше подано

заяв на фізико-математичний факультет.

Вже перші екзамени показали хорошу підготовку вступників. Так, з 71 чоловік що складають екзамен для вступу на географічний факультет, тільки 7 одержали «двійки» з російської мови. В минулому році кількість вступників, що не склали цього предмету, була значно більшою. Більшість абітурієнтів ставляться серйозно до екзаменів. Сесія проходить успішно.

Ю. МАНДРИКІН,

секретар приймальної комісії.

ЙДЕ ПЕРЕВІРКА ТВОЇХ ЗНАНЬ, СТУДЕНТ!

Це — підсумок п'яти років

На історичному факультеті відбувся державний екзамен з історії КПРС. Більшість студентів одержали відмінні і добрі оцінки.

Відмінно відповідали на запитання комісії тт. Устинова, Камінська, Ковальова, Черепанова, Чалаєва, Конєва, Лозинський, Колодяжний, Яшинов та інші.

Державний екзамен показав, що студенти не тільки по-справжньому оволоділи учбовим матеріалом, але й добре розбираються в питаннях внутрішньої і зовнішньої політики нашої країни.

Ю. БАДІЯН, доцент, кандидат історичних наук.

Коротко

ДРУГА ГРУПА ТРЕТЬОКУРСНИКІВ - ІСТОРИКІВ складала нещодавно один з важливих програмних курсів — історію СРСР. Приймав екзамен кандидат історичних наук тов. Довгопол. Екзамен пройшов з такими результатами: «відмінно» — 7, «добре» — 10 і 9 — «задовільно».

ОСТАННІЙ У СВОЄМУ університетському житті екзамен — державний екзамен з спеціальності — склали п'ятикурсники біологічного факультету.

Про те, що готувались до нього сумлінно — адже це підведення підсумків за всі 5 років — свідчать результати: з 58 чоловік 44 одержали «відмінно», 13 — «добре» і лише 1 — «задовільно».

ПОЛІТЕКОНОМІЮ кандидату економічних наук тов. Мілітицькій складав IV курс російського відділення філфаку, група «В». Серед 11 чоловік, що одержали п'ятірки, особливо відзначалися відповіді Андрієнко, Бортнікової, Королінської, Вайншенкер, що свідчили про сумлінну підготовку, про глибоке знання матеріалу.

9 чоловік одержали «добре».

А ось студентка Кисіль не готувалася ретельно, знання її викладач оцінив як задовільні.

Це — фотожарт. Автор його — О. Кузін. Пропонуємо читачеві самому догадатися, що відбулось. Картинка знайома!

Студентка IV курсу економічного факультету Баркова складає екзамен з промислової статистики викладачеві кандидату економічних наук А. Н. Міреру.

В бесіді з нашим кореспондентом

Фізика надвисоких частот — один з основних предметів на радіофізичному факультеті; його вивчають студенти всіх відділень факультету. Курс навчання розрахований на два семестри, причому наприкінці кожного семестру складається екзамен. В цю сесію другу частину курсу — електроніку — складала група Р-42.

Ми звернулись до екзаменатора доцента О. І. Терещенка з проханням поділитися своїми враженнями про екзамен.

Вже по результатах зимової сесії можна було передбачити, що екзамен пройде непогано. До цього ж висновку приводив робочий стан групи на протязі всього учбового року: відвідування лекцій та практичних занять, як з цього курсу, так і з інших предметів. Тому й не дивно, що доцент Терещенко залишився задоволеним результатами. А вони такі: 10 — «відмінно», 8 — «добре», 2 — «задовільно».

— У більшості студентів склалися досить ґрунтовні знання, — сказав О. І. Терещенко.

Другокурсники хімічного факультету складають екзамен з німецької мови.

— На екзамені, — розповіла екзаменатор тов. Г. С. Трофимова, — студенти читають, з допомогою словника перекладають незнайомий технічний текст, аналізують його. Екзамен розпочався успішно. З п'яти тих, що відповіли, четверо одержали «п'ятірки». «Задовільно» тільки у Телічко. Це є наслідок несерйозного ставлення до вивчення іноземної мови.

Незадовільних оцінок немає

Першокурсники історичного факультету вперше складали екзамен з історії партії. Курс цей охоплює період з початку марксистського руху в Росії до 1918 року. Для того, щоб глибоко засвоїти історію КПРС, треба було детально ознайомитись з творами класиків марксизму-ленізму, проробити додаткову літературу.

Екзамен показав, що сту-

ВНАСЛІДОК НЕСИСТЕМАТИЧНОЇ ПРАЦІ — „НЕЗАДОВІЛЬНО“

Знання мови пов'язані з постійною і наполегливою працею над нею. Нам, майбутнім викладачам, необхідно досконало оволодіти законами і будовою російської мови, щоб в ясних, чітких формах донести своїй майбутній аудиторії все багатство і силу великої російської мови. Тому студентам з першого ж курсу треба поставити перед собою завдання: вдумливо і систематично вивчати мову.

Глибоке знання російської мови базується на вивченні також інших мов. Неможна глибоко оволодіти російською мовою, зрозуміти і вивчити її закони, не знаючи старослов'янської, української та інших мов.

Екзамен з старослов'янської мови, який нещодавно відбувся на I курсі філфаку, ще раз довів, що тільки при систематичній роботі можна домогтися хороших результатів.

Ті, хто відвідував практичні заняття, хто не відкладав, «на завтра» вивчення лекцій, — одержали хороші і відмінні оцінки. Викладач старослов'янської мови доцент Віра Павлівна Невзорова залишилась задоволеною підготовкою курсу. Вона відзначила, що на курсі 28 відмінних оцінок, 21 — «добре». Чудово підготувались Зінченко, Шутько, Паюнова, Тарасов та інші.

Але В. П. Невзорова все ж таки підкреслила, що дисципліна цього року не була на належному рівні. Внаслідок цього деякі студенти, як, наприклад, Суїн-Алієва, Осипенко та інші, що пропускали багато практичних занять, одержали незадовільні оцінки.

Н. СОПЛЕНКОВА, студентка I курсу російського відділення.

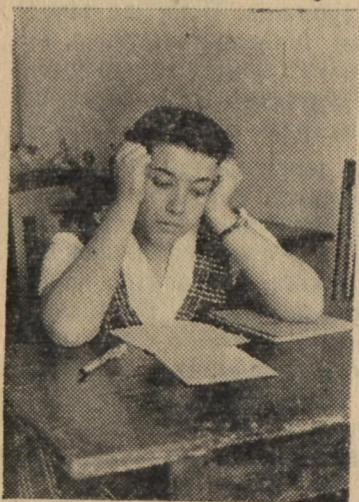
денти, які протягом року добре працювали, справились з цим завданням.

Глибокі знання показали студенти С. Білоусова, В. Сімейкіна, Н. Сімон, В. Ковальов, А. Фомін та інші. Вони одержали відмінні оцінки.

Значно нижче своїх можливостей склали тт. Скакун та Резнікова. Ці здібні студентки, які минулу сесію закінчили майже без «четвірок», погано готувалися, несерйозно поставились до екзамену, а тому й одержали лише задовільну оцінку.

Але в основному екзамен складено успішно. Незадовільних оцінок немає.

В. ТОКМАНЬ, студент III курсу історичного факультету.

Нам потрібна допомога комуністів

Життя і навчання кожного радянського вузу неможливі без комсомольського запалу. І чим цікавіше організована на факультеті або курсі комсомольська робота, чим більша кількість студентів бере в ній участь, чим з більшою увагою ставляться до комсомольців партійні керівники та деканат, тим на вищому рівні будуть і дисципліна, і навчання, і громадська робота. Це ясно.

На I курсі географічного факультету порівняно велика кількість комсомольців — 75 чоловік. Але життя на цьому курсі, комсомольська робота далеко не завжди були, як-то кажуть, з вогником. Правда, участь в загальноуніверситетських та факультетських заходах ми брали. Навіть кульпоходили в кіно та по історичних місцях Харкова організовувались. Все це було. Але поживавлення на курсі не помічалось. В чому ж причина? А в тому, що не всі комсомольці однаково ставляться до життя колективу, до інтересів курсу. Звичайно участь в усіх заходах беруть одні і ті ж особи та ще члени комсомольського бюро, а багато з комсомольців приймають позу сторонніх спостерігачів. І коли актив був невеликим (Гакова, Снегура, Акименко, Голікова, Москальова, Жукова, Столярченко та ін.), то й спостерігачів було чимало

(Міц, Олексієва, Вострецова, Слюсаренко, Білим, та ін.). Ось чому і трапилось, що справжнього колективу, з думкою якого рахувався б кожний, у нас не створилося, контролювати навчання кожного ми не зуміли. Ось чому до кінця першого семестру курс прийшов з слабкою підготовкою.

Зрозуміло, в цьому винні і комсомольське бюро курсу, і комсомольське бюро факультету. Адже жодного разу по-справжньому, відверто не поговорили ми про наші справи, про успіхи і недоліки. Не в повну міру своїх сил працювало наше бюро. Часто складали ми плани і скоро забували про них, не було постійного міцного зв'язку з комсомольцями курсу, не завжди виконувалось і те, що вирішувалось на зборах.

Недостатня допомога була подана нам партійним бюро, яке, на жаль, дуже мало цікавилось нашим життям, поганою була допомога і з боку деканату.

Нещодавно відбулись звітно-виборчі збори, які обрали нове бюро. Воно вже розпочало свою роботу. Але важко буде йому добиватися позитивних наслідків, коли, як і раніш, з боку деканату, партійної організації, старших товаришів комсомольців воно не буде зустрічати ніякої підтримки.

Д. ЛУНІН, О. ГОЛІКОВ,
О. ЧОХОВА, О. АРТЕМЕНКО.

По дорогах Кавказу

Нарешті димові труби, корпуси заводів, потік транспорту свідчать, що недалеко столиці Грузинської РСР м. Тбілісі. Тут треба ознайомитись з музеєм імені Ш. Руставелі, історичним музеєм, дендрарієм, пантеоном т. ін.

Военно-Осетинська дорога. Відомий географ, професор Краснов називав цю дорогу «перлиною кавказьких екзотичних маршрутів». І дійсно, вона незрівнянно красивіша, ніж попередня, але й значно трудніша. Автомобільний транспорт ходить тільки до Нижнього Зарамага. Ділянку шляху між Зарамагом і Шові треба проходити пішки, або верхом на коні. Висота перевалу досягає 2829 метрів.

Военно-Осетинська дорога знаходиться в центральній частині Великого Кавказу і з'єднує Орджонікідзе з крупнішим містом Грузії — Кутаїсі. Подорож починається з Орджонікідзе, відкля, звичайно, машиною прямують в м. Алагір, що знаходиться на річці Ардон. По Алагірській ущелині перетинаємо низькі лісові передгір'я, проходимо Нахаську тіснину, прорізавши Ардоном у вапняках Скалистого хребту. Тут розташовано курорт Таміск, сірчані джерела якого допомагають лікувати багато хвороб.

На правому березі Ардона, в гирлі ріки Уналдон, розкинувся колгосп Унал. Він славиться своїми садами, де вирощують високо-сортні груші. Ще далі розмістилось селище Мізур. Тут працює збагачувальна фабрика, яка опрацьовує руди, що доставляються підвисною дорогою з Садонських поліметалевих рудників. Садонські рудники союзнного значення знаходяться в 5—6 кілометрах від Мізура, в долині річки Садона. Тут за роки радянської влади виникло велике селище шахтарів.

В. ВІЛЕНКІН,
доцент, кандидат географічних наук.

Поблизу селища Нижній Зарамаг в широкій котловині зливаються чотири основних джерела, створюючи річку Ардон. Далі подорож продовжуємо по долині ріки Мамісондон і його притоку Бубудон. Дорога утруднюється. По долині Бубудона піднімаємось до області загострених сніжних гребенів і крилоподібних вийомок-карів. Тут знаходиться Мамісонський перевал, що лежить на висоті 2829 метрів над рівнем моря. Спускаючись по південному схилу, проходимо зону альпійських лугов, які справляють незабутнє враження в кінці весни і на початку літа. Навкруги розсілалось нескінченне море квітів: червоні купальниці, альпійські маки, сині горечавки, проліски, альпійські троянди і багато інших.

Швидко приходимо в Шові. Звідкля автомашиною, через Уцеру і Оні, ідемо до Кутаїсі. Дорога дуже красива: то підіймається аж під хмари (перевал Саїрме), то спускається до Ріона. Нарешті остання ущелина Хвاملі (в якій, згідно легенди, був прикутий Прометей) і машина в'їжджає в Кутаїсі — великий промисловий і курортний центр Західної Грузії. В місті цікаво оглянути музей, руїни замка царя Баграта (X вік н. е.). Особливу увагу привертає Сатаплійська печера довжиною в 600 метрів. В мергелях на горі Сатаплі збереглися відбитки лап велетенських ящерів-дінозаврів, які жили мільйони років тому.

Военно-Сухумська дорога. Найбільш важкодоступна і найбільш красива. З міста Черкеська до курорта Теберди можна доїхати ав-

Наш фотокореспондент побував на одному з останніх екзамених на біологічному факультеті.
Студентка III курсу В. Кривсун складає фізіологію рослин проф. Г. К. Самохвалову.

Первинна організація „Червоного Хреста“ університету буде працювати

В нашій газеті було надруковано лист начальника оргмасового відділу обкому товариства Червоного Хреста тов. Русанової про погану роботу університетської первинної організації.

Як повідомив член партійного комітету тов. Корбут, наведені в замітці факти повністю ствердились.

Зараз проведена загальноуніверситетська конференція товариства Червоного Хреста, обраний новий склад комітету. Членські внески зібрані за 1957 рік більш ніж на 70%. Намічені і здійснюються ряд інших заходів по розгортанню роботи товариства в університеті.

ЛИСТ ЗІ ШКОЛИ

Не можна пройти повз цих зауважень

і навіть не бажає вчитися. Колективу працювати з нею нелегко. Вимоги дирекції щодо складання плану роботи, поурочних планів молодий вчитель вважає формальністю. І що саме головне — у неї, вчительки, яка все своє життя повинна працювати з дітьми, нема ніякої любові до учнів, вона не розуміє їх, зовсім байдужа до роботи з ними. І треба сказати, що учні відповідають їй тим же.

Безумовно, невдачі методичного порядку часто бувають у молодих вчителів. Старші товариші завжди і з охотою їм допоможуть. Але коли людина ненавидить свою справу, коли вона не вміє і не бажає займатися виховною роботою, коли в неї немає глибокого інтересу до суспільного життя, навряд чи виросте вона в справжнього педагога.

Коли ми читали в редакції лист директора школи про нашу випускницю Никипorenко, ми подумали, що 5 років вчилася, працювала вона в університеті, а прищепити почуття відповідальності за доручену справу, почуття свого громадянського обов'язку, почуття любові до обраної справи їй не зуміли. І університетський диплом вчителя одержала холодна, байдужа до всього, крім вузько особистих інтересів, людина. Чому вона навчить своїх учнів? До чого закличе? Адже у неї самої ніякого потягу до роботи немає.

У Л. Г. Морозової виробничий стаж вже значно більший, вона

приступила до роботи вчителем географії ще у 1951 році. Дисциплінована, пунктуальна, вона прийшла до школи з хорошою академічною підготовкою і працювала непогано.

Але навряд чи може бути хорошим вчителем людина, яка не поповнює свої знання, не працює постійно і систематично над собою. А саме так сталося з вчителькою Морозовою. Тому й уроки її проходять не на високому рівні, бо вчителька живе старими, знаннями, поверхово знайома з сучасними подіями, не цікавиться змістом корінних змін в суспільному житті країни.

А тов. Морозова може і повинна бути хорошим педагогом.

Не можна пройти повз цих зауважень шкільного керівника. Треба зробити певні висновки. Адже не перший рік вже обговорюється питання про слабу методичну підготовку, про невміння прищепити завтрашнім вчителям любов до своєї професії, про недостатню увагу до придбання майбутніми вихователями елементарних навичок виховної роботи.

На все це повинні звернути увагу не тільки викладачі, не лише методисти, керівники практики, але і комсомольська організація. Адже саме вона повинна виховувати у своїх членів гарячий потяг до знань, до праці, прагнення не зупинятися на досягнутому, невтомно працювати над собою.

Л. ДОРОШЕНКО.

Про роботу кафедри математичного аналізу

На кафедрі математичного аналізу покладені найвідповідальніші завдання у справі підготовки спеціалістів з математики. Курс математичного аналізу (диференціальне та інтегральне обчислення) є найбільшим за обсягом з усіх математичних дисциплін, і в той же час він являється фундаментом для більшості інших математичних галузей.

Кафедра забезпечує і викладання курсів інтегрування диференціальних рівнянь, теорій ймовірностей, кількох спеціальних курсів. Щодо останніх — чи не найбільш перспективним є впроваджуваний курс статистичних методів контролю виробництва.

За останні два роки деякі студенти математичного відділення присвятили свої курсові і дипломні роботи цим методам. Зокрема цікаву дипломну роботу «Примамальний контроль виробництва» захистила Синиця, яка значну частину роботи виконала на велосаводі. Студент Мешков (заочне відділення) частину своєї дипломної роботи, присвяченої практичному гармонічному аналізу, теж виконав на виробництві (завод транспортного машинобудування). Кафедра сподівається на подальше поширення своїх зв'язків з виробництвом (основною для чого є існуючий при кафедрі семінар заводських працівників), що дасть можливість все більшу кількість курсових і дипломних робіт присвятити вироб «ХАРКІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

Проф. Г. ДРІНФЕЛЬД.

Стор. 3. 29 червня 1957 р.

Літературна сторінка

ЛІТЕРАТУРНА СТУДІЯ В ХАРКІВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Університетська літературна студія провела ряд занять, присвячених творчості молодих авторів. Тут обговорювались поеми і сатиричні вірші А. Житницького, О. Юрченка, Л. Данильченко, А. Філатова, П. Колєнського, лірика Л. Болєславського, оповідання Г. Теплякова та ін. Відбулась зустріч з харківським поетом Олександром Кравцовим, який розповів про свою подорож на Донбас, про свої творчі плани, а також прочитав нові вірші про шахтарів.

Молодим авторам багато допомагають письменники Б. Котлярів, Я. Гримайло, Ю. Шовкопляс, В. Добровольський, Л. Галкін.

Кожне заняття є практичною школою для університетської літературної молоді. Так, наприклад, заняття, присвячене обговоренню віршів Олександра Юрченка, переросло в змістовну дискусію про розвиток сучасної поезії. Молодий поет любить ліричні роздуми, пейзажні картини, але в його віршах не завжди є конкретні прикмети часу, деяким віршам не вистачає композиційної і стилістичної довершеності. Критичні зауваження, висловлені студійцями, зводились в основному до однієї поради: глибше вторгтись в життя, сміливіше відтворювати життєві суперечності, виразніше змальовувати людей колгоспного села. Такі ж недоліки притаманні і першим літературним спробам Лідії Данильченко, Петра Колєнського. А втім у молодих авторів є й художні знахідки: хороше враження справляє вірш Л. Данильченко «Руки геть від Єгипту!», зігритий глибоким ліричним почуттям вірш О. Юрченка «Матері»; цікаві гумористичні і сатиричні поезії написав А. Житницький; успішно працює над ліричними мініатюрами Л. Болєславський.

До 40-річчя Жовтня студійці готують збірку поетичних, прозових і критичних творів. В збірці буде представлена також творчість студентів-поетів, що загинули в роки Великої Вітчизняної війни, а також спогади про них Володимира Добровольського.

Ластівка

Вже упали зорі в воду.
Хвилі стихли на піску.
Зупинившись проти броду,
Місяць глянув у ріку.
Ой, піду, піду горою
Через гречку на межі.
Коло кручі під вербою
Крайній човен одв'язу.
Попливу між очеретом,
Заспіваю я пісні.
Лиш закоханці й поети
Можуть стрітись мені.
Можуть стрітись дівчата,
Може стрітись й вона —
Моя пісня непочата,
Моя зірка чарівна.
У руках у мене весла
Сріблом плавленням блищать.
Золотаві перевесла
Поміж ряскою біжать.
Хай біжать у даль, зникають...
Попливу і я туди.
Я жвавіше вигортаю
Сонні зорі із води.
Бо ген-ген пливають дівчата,
А з дівчатами вона —
Моя пісня непочата,
Моя ластівка ясна.

РОЗМОВА

Пісні в гуртожитку, баяни,
Чуваши говорив про свої гітари...
Як він мандрував у Казань і в Чебоксари,
Канаши, Любив свою землю волжини-чуваши.
Що краще на світі такої любові?
Я радісно руку стискав юнакові,
Бо чув я близькі і хороші слова,
У них відчувалася дружба жива.
Вона була в слові простім «Чебоксари»
У слові Дніпро і у дзвоні гітари.
Про дружбу казав теплий потиск руки
І музика в серці, що глибше ріки.
Російською мовою йшла в нас розмова,
Бо це зрозуміла для кожного мова.
Гадав я, що нашої хлопець не знав,
А він усміхнувся і тут заспівав:
«Дивлюсь я на небо та й думку гадаю...»
І от усі хлопці в кімнаті співають —
Корець і руський, китаець і чех.
Чуваши мені руку поклав на плече:
—Мне с детства, мой друг, ваши песни известны,
В Чувашии любят хорошие песни.

О. ЮРЧЕНКО,
студент II курсу філолог. ф-ту.

Д о ш

Пливла по небу синьому
Хмарина.
Чекала сонця, наче милого
Дівчина.

Але воно сховалося за іншу
Чорняву хмарку,
Що також сонце зустрічати вийшла
З самого ранку...

Не вдарив грім, і гулко не лунали
Великі грози,
А тільки тихо й рясно в степ упали
Хмарині сльози.

Біля моря

Море грає,
Чайок зграї
Сідають на воду,
Гарна пташка
Плаче тяжко,
Віщує погоду.
Плаче—значить,
Час рибачить,
Тихе буде море,
Будуть хвилі
Мірять милі
В далі неозорі.

* * *

Еще под вечер замерзали лужи,
На ветках почки стыли на ветру.
Зима грозила предвесенней стужей,
Глаза слепило снегом поутру.
Но в сад уже вселился гомон птичий,
На горке в полдень выбилась трава
И дуб ворчал, недремлющий лесничий,
Он за весною утверждал права.

Ю. СИМОНОВ, студент-заочник
филологического факультета

Що ж, юначе,—
Ти неначе
І не плакав зроду,
А чому це
В тихій муці
Дивився на воду?
Не причина,
Що дівчина
Не прийшла. Тож годі
Сумувати
І чекати —
Завтра буде погоді.
Море грає,
Чайок зграї
Сідають на воду,
Гарна пташка
Плаче тяжко,
Віщує погоду.

Євг. КОРОБЧЕНКО, студент
V курсу філологічного факультету.

ПЕСНЯ ВЫПУСКНИКОВ

Мы сдружились навек, как большая семья,
За прожитое время в стенах института.
Эти годы, друзья, позабыть нам нельзя,
Как нельзя забыть первой встречи минуты.

Мы могучие крылья себе обрели,
Все любимой науке своей посвящая.
Чтобы смело могли вдаль вести корабли,
Чтобы в жизни лететь, высоту набирая.

Все невзгоды и трудности нам не страшны:
Мы в работе дружны и в дерзаниях смелы.
Пусть пригожее утро Советской страны
Будет солнечным утром для нашего дела.

И уже недалек этот утренний час,
Полный первых волнений и первых загадок,
Мы войдем в светлый класс, встретят
радостно нас

Детский шепот за партой и шелест тетрадок.

И от классной доски мы ребят поведем
В мир великих наук человеческой жизни,
Чтобы ночью и днем им сияли огнем
Все дороги, ведущие нас к коммунизму.

В. СИДОРЕНКО,
студ. II курса географ. ф-та.

Красота

Я вспоминаю, как вначале
Да и в последнюю весну,
Ребята, мы не замечали
Свою сокурсницу одну.

Она невзрачной нам казалась.
Что ж! В близорукие глаза
Нам часто в юности бросалась

Одна лишь внешняя краса.
Зато узнав, что любит кто-то

Ту, некрасивую, ее,
Мы с неосознанной охотой
Вдруг засмотрелись на нее.

И прошлое как будто скрылось.
Как будто это не она.
В ней что-то ласково искрилось,
И красота была видна.

И грустно стало отчего-то:
Ведь знали мы дивчину ту,
А вот совсем не мы, а кто-то
Открыл в ней эту красоту.

* * *

За первокурсником вихрастым,
Ничуть в него не влюблена,
На факультете очень часто
Следила девушка одна.

Она при встрече то и дело,
Сама не зная почему,
Многозначительно глядела
В глаза наивные ему.

А он смущался поначалу,
Потом к ее глазам привык.
И вдруг ему понятно стало,
Что он не может жить без них.

Влюбленный в юности впервые,
Он словно новой жизнью жил,

Когда на лекции простые,
Как на свидание спешил.

Зато печалью небывалой
Потом сменилось торжество,
Когда студентка перестала
Смотреть, как прежде, на него.

Самой ей было непонятно:
К чему шутила, не любя?
Но почему-то так приятно
Кого-нибудь влюбить в себя.

Л. БОЛЕСЛАВСКИЙ.
Студент V курса
филологического факультета

Редакция газеты
«ХАРКІВСЬКИЙ
УНІВЕРСИТЕТ»
на честь 40-ої річниці
Великого Жовтня
ОГОЛОШУЄ КОНКУРС
на кращий вірш
фейлетон, оповідання,
нарис, а також
фото, карикатуру

Редактор
В. БУДНІКОВ.

На фото: група випускників університету.

Фото О. Кузіна